

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **L. H.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2016, č. j. 4994-2/2016-900000-304.7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 20. 12. 2016, č. j. 51 A 42/2016 - 45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který mu bude z účtu Nejvyššího správního soudu vyplacen k rukám zástupce do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností ze dne 10. 1. 2017 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Praze.

Jelikož kasační stížnost neobsahovala veškeré náležitosti podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a to konkrétně její důvody ve smyslu § 103 odst. 1 téhož zákona, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 13. 1. 2017, č. j. 3 As 10/2017 – 12, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení popsané vady odstranil. Současně jej soud poučil o tom, že nebudou-li vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě odstraněny, kasační stížnost bude odmítnuta.

Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 23. 1. 2017 (viz doručenko připojená k č. l. 12 soudního spisu), lhůta k odstranění vad kasační stížnosti proto začala plynout dne 24. 1. 2017 a uplynula dne 23. 2. 2017 (viz § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Stěžovatel nicméně důvody kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nedoplnil.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.“

Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. „[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.“

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.“

Stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vad kasační stížnosti doplněním jejích důvodů a rovněž poučen o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitému poučení vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě neodstranil. Chybějící důvody kasační stížnosti přitom brání v pokračování v řízení o kasační stížnosti, neboť v něm je Nejvyšší správní soud těmito důvody vázán (srov. § 109 odst. 4 část věty před středníkem s. ř. s.). Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

O nákladech řízení rozhodl zdejší soud na základě § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož přiměřeně platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), „[b]yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.“

Podle § 10 odst. 5 zákona o soudních poplatcích „[v] řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé.“

Protože stěžovatel zaplatil soudní poplatek ve výši 5.000 Kč, Nejvyšší správní soud rozhodl III. výrokem tohoto usnesení o jeho vrácení stěžovateli ve smyslu § 10 odst. 3 věty poslední zákona o soudních poplatcích, za použití § 10 odst. 5 téhož zákona, a to ve lhůtě podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích, tzn. do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 8. března 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu